

Arrest

nr. 301 474 van 13 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. MANDELBLAT
A. Reyerslaan 41/8
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 2 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat C. MANDELBLAT en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 12 april 2021.

1.2. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), hoorde verzoeker op 12 december 2022 bijgestaan door een tolk die het Pidgin Engels machtig is. Zijn advocaat was aanwezig.

1.3. Op 28 september 2023 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt

A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren in Kogi State op [...] mei 1982. U behoort tot de etnische groep Ijaw en bent praktiserend christen.

U liep school in Kogi State en verhuisde op twintigjarige leeftijd naar Enugu voor twee weken, hierna verbleef u drie maanden in Abuja en verhuisde u vervolgens terug naar Enugu. U verbleef zes maanden in Enugu. Hierna verhuisde u naar Bauchi State, waar u een jaar school liep. Na een jaar ging u in Abuja wonen voor een jaar. Hierna ging u in Bayelsa State wonen samen met uw vader. Uw oom P. – uw vaders jongere broer – woonde reeds in Bayelsa State.

Omdat u in Bayelsa State ging wonen werd u lid van de groepering Niger Delta Amnesty. Iedereen in het dorp Odi was hier lid van. Deze groep steelt olie van overheidsleidingen. U hielp hierbij. Af en toe moest u met een boot varen om olie te vervoeren. U wilde geen lid zijn van deze groep. U was een gedwongen lid voor twee jaar. Hierna zorgde de overheid ervoor dat u kon gaan studeren in Italië. De voorwaarde was dat u uw wapen zou inleveren.

U verliet Nigeria per vliegtuig vanuit Lagos in 2013. U reisde met een paspoort en een visum naar Italië. In 2017 reisde u vrijwillig terug naar Nigeria om uw vader te begraven. De groepering zei toen tegen u dat u opnieuw lid moest worden. U reisde de dag na de begrafenis van uw vader meteen naar Anambra waar uw moeder woonde. U verbleef hier twee weken en reisde terug naar Italië. Op 8 januari 2018 diende u een verzoek om internationale bescherming in in Italië. Uw verzoek werd op 26 februari 2021 geweigerd. U reisde hierna verder naar België. U verzocht de Belgische staat om internationale bescherming op 12 april 2021.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: (1) een kopie van uw paspoort, (2) een vliegticket van Lagos naar Caïro en Caïro naar Milaan, (3) een toelatingsbrief van de Politecnico Calzaturiero en (4) een aanwezigheids- en vaardigheidsattest van de Politecnico Calzaturiero.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Zo moet vooreerst opgemerkt worden dat u in Italië in 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende. Uw verzoek werd er geweigerd (NPO dd. 12.12.2022, p. 17). Wanneer u gevraagd wordt of u in Italië hetzelfde relaas vertelde, gaf u aan van wel. Wanneer u wordt gevraagd waarom uw verzoek afgewezen werd, geeft u aan dat u niet meer weet wat ze zeiden (NPO dd. 12.12.2022, p. 17).

Voorts dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen omtrent de rekrutering door de groepering waar u een vrees voor koestert en uw beschrijving van deze groep in het algemeen dermate vaag zijn dat aan uw asielmotieven geen enkel geloof meer kan worden gehecht. Wanneer er wordt gevraagd wat u kan vertellen over de Niger Delta Amnesty repliceert u met het volgende: 'We nemen olie van pijp(leiding)en af. Als we in het proces waren kwam de politie soms checken. Er was een strijd tussen hen en wij'. Vervolgens wordt er gevraagd om nog meer te vertellen over deze groepering. U komt niet verder dan: 'We stelen olie van de pijplijn' (NPO dd. 12.12.2022, p. 18). Ook over het rekruteringsproces kan u weinig vertellen. Hoewel u verklaart tegen uw wil te zijn gerekruteerd, verklaart u dat u automatisch bij deze groepering hoort als u van deze regio bent. Wanneer er opgemerkt wordt dat u niet in Bayelsa State geboren werd repliceert u met: 'Het is het beste om me te rekruteren als ik groot ben'. Wanneer er

wordt gevraagd op welke manier ze u dwongen zich bij de groep aan te sluiten repliceert u met: 'Mijn oom zei dat voordat ik rechten had ik erbij moest. Ik wist niet dat het zo serieus was. Ik wist niet dat ze andere activiteiten hadden. Ik dacht misschien dat het iets politiek was. Ik wist niet dat het iets was waarvoor ik moest gaan vechten' (NPO dd. 12.12.2022, p. 18). Op geen enkel moment zet u duidelijk uiteen wie er nu juist lid moet worden en hoe ze u hiertoe dwingen. Wanneer er wordt gevraagd hoe men lid wordt repliceert u met: 'Je schrijft je naam op en dan moet je naar meetings' (NPO dd. 12.12.2022, p. 19). **Uw beschrijving over het functioneren van deze groepering alsook het rekruteringsproces dat u zelf zou hebben doorgemaakt blijft dermate oppervlakkig dat er aan uw beweerde lidmaatschap nog maar weinig geloof kan worden gehecht.**

Voorts dient te worden opgemerkt dat u vreest te worden vermoord indien u zou terugkeren naar Nigeria. U koestert deze vrees omdat u in 2012 getuige was bij de moord op twee mensen die de groepering wilden verlaten. U beschrijft hoe de leden van de Niger Delta Amnesty zakken over hun hoofd trokken en hen vermoordden. Ze deden dit voor uw ogen omdat ze duidelijk wilden maken wat er zou gebeuren indien u trachtte te ontsnappen aan de groepering (NPO dd. 12.12.2022, p. 21). **Er dient hier te worden gewezen op het feit dat u in 2017 vrijwillig terugkeerde naar Nigeria vanuit Italië, hetgeen uw beweerde vrees voor uw leven volledig ondermijnt.** Indien u werkelijk zou vrezen voor uw leven zou u niet het onnodige risico nemen om terug naar Bayelsa State in Nigeria te reizen, louter om uw vader te begraven. De vaststelling dat u vrijwillig terugkeerde naar Nigeria, ondergraaft uw voorgehouden problemen met de Niger Delta- groepering. Immers kan niet worden ingezien dat u uit vrije wil naar Nigeria terugkeerde, terwijl u de eerste keer beweerdelijk uit Nigeria was gevlucht omwille van uw vrees te worden vermoord indien u de groepering zou verlaten. Dergelijk gedrag is volstrekt onverzoenbaar met uw voorgehouden vrees voor vervolging door de Niger Delta- groepering. Er hebben zich tijdens uw bezoek aan Nigeria in 2017 ook geen nieuwe vervolgingsfeiten voorgedaan. Uw oom en de leden van de groep zeiden enkel u dat u zich terug bij de groepering moest voegen. Dit zeiden ze u op de dag dat u arriveerde in Bayelsa State. Een dag later hoorde u niets reisde u naar Anambra State en hoorde u niets meer van hen (NPO dd. 12.12.2022, p. 21).

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: (1) een kopie van uw paspoort, (2) een vliegticket van Lagos naar Cairo en Cairo naar Milaan, (3) een toelatingsbrief van de Politecnico Calzaturiero en (4) een aanwezigheids- en vaardigheidsattest van de Politecnico Calzaturiero. Er dient opgemerkt te worden dat deze documenten enkel gegevens bevatten over uw identiteit, reisweg en studies in Italië. Uw identiteit wordt niet in vraag gesteld. De documenten omtrent uw reisweg en studies kunnen geen licht schijnen op in welke context u naar Europa bent gereisd en er gestudeerd heeft. Documenten dienen te worden vergezeld van een geloofwaardig asielaanvraag, hetgeen hier niet het geval is.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaten Enugu, Kogi, Bayelsa en Abuja actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaten Enugu, Kogi, Bayelsa en Abuja aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 14 december 2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

/

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, van de artikelen 48/3 § 2, 48/4, 48/5 en 49/3 van de Vreemdelingenwet, van de miskening van de zorgvuldigheidsplicht en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Inzake verzoekers lidmaatschap van de groepering Niger Delta Amnesty benadrukt verzoeker vooreerst dat zijn oom ook al lid was van deze groep en dat hij volledig achter hun ideeën staat en omdat verzoeker bij zijn oom in de staat Bayelsa ging wonen, had hij geen andere keuze dan zich bij deze groep aan te sluiten. Hij voegt eraan toe dat hij op initiatief van zijn oom naar de eerste bijeenkomst moest gaan waar hij werd aangeworven. Hij moest zijn identiteit opgeven en de missie van de groep werd hem uitgelegd, zo stelt verzoeker die zijn verklaring hierover tijdens het persoonlijk onderhoud citeert (notities PO, p. 16). Hij stelt dat een artikel van de website Business Human Rights de verklaringen van verzoeker bevestigt en citeert uit stuk 2. Verzoeker stelt dat er twee bijeenkomsten per maand werden georganiseerd en dat hij alleen in Italië kon studeren vanwege zijn lidmaatschap van deze groep aangezien het arm gezin waartoe hij behoort niet de middelen daarvoor had. Verzoeker betoogt dat de bewijzen van zijn inschrijving in Italië bij de Politecnico Calzaturiero die hij neerlegde daarom moeten beschouwd worden als een begin van bewijs van zijn lidmaatschap van deze groep.

Met betrekking tot zijn terugkeer in 2017 betoogt verzoeker dat hij reeds uitlegde dat hij terugging naar Nigeria omwille van de dood van zijn vader en omdat hij vier jaar eerder Nigeria had verlaten dacht hij dat hij er geen gevaar meer zou lopen. Maar in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal beweert, werd

verzoeker bij zijn terugkeer naar Nigeria bedreigd door leden van de groep. Verzoeker citeert vervolgens zijn verklaringen hierover (notities PO, p. 21). Hij zet uiteen dat zijn oom T.P., de leider van de groep had gewaarschuwd voor de terugkeer van verzoeker en zeven tot acht mensen had gestuurd om verzoeker te bedreigen en hem te dwingen zijn schuld terug te betalen (notities PO, p. 22-23) en verzoeker vluchtte daarop onmiddellijk. Verzoeker wil verder een littekencertificaat voorleggen waarop meerder littekens op zijn lichaam zijn aangegeven (stuk 3) en stelt dat het feit dat hij niets meer heeft gehoord van zijn oom of leden van de groep komt doordat zijn oom niet weet waar hij zich momenteel bevindt omdat hij zijn nummer heeft gewijzigd (notities PO, p. 21).

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming wijst verzoeker er vooreerst op dat de commissaris-generaal erkent dat er in een aantal deelstaten willekeurig geweld plaatsvindt maar van mening is dat de loutere aanwezigheid in deze deelstaten ontoereikend is om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Zij concludeert dat er voor burgers in Enugu, Kogi, Bayelsa en Abuja actueel geen dergelijk reëel risico bestaat. Verzoeker benadrukt dat de gebruikte objectieve informatie dateert van oktober 2021, ruim twee jaar geleden en dus absoluut niet actueel. Verzoeker wijst erop dat uit tal van artikels blijkt dat de veiligheidssituatie in de loop van 2022 aanzienlijk is verslechterd. Hij stelt dat volgens een artikel op de website "*The Cable NG*" van 27 juni 2022 de veiligheidssituatie in het Zuidoosten van Nigeria en vooral in Enugu verslechterd is (<https://www.thecable.ng/insight-how-security-situation-in-south-east-degenerated-in-one-year>) en in een persbericht van 23 januari 2023 schatte de Amerikaanse ambassade in Nigeria dat het dreigingsniveau vier was en dat reizen verboden waren, met name naar de staten Kogi en Bayelsa (stuk 5). Hij meent dat de veiligheidssituatie in Nigeria daarom zeer volatiel is en dat het noodzakelijk is deze met grote voorzichtigheid te analyseren.

Verzoeker besluit dat de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing en na een zeer beperkt onderzoek van verzoekers verhaal in strijd met het beginsel van behoorlijk bestuur misbruik gemaakt van haar bevoegdheden door een beslissing te nemen zonder de individuele situatie van verzoeker in het geheel te hebben onderzocht.

Verzoeker vraagt hem als vluchteling te erkennen en subsidiair hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.2. Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

1. Weigeringsbeslissing dd. 28.09.2023 en brief kennisgeving van 29.09.2023;
2. Artikel van de website «Business Human Rights» dd. 28.06.2021;
3. Littekencertificaat van Dr. COLLARD dd. 23.10.2023;
4. Uittreksel uit een artikel van "The Cable NG" dd. 27.06.2022;
5. Persbericht van de Amerikaanse Ambassade in Nigeria dd. 23.01.2023;
6. Aanstelling voor rechtsbijstand.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze

Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. Beoordeling

4.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon "die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit: a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

4.2. Verzoeker verklaart de Nigeriaans nationaliteit te bezitten en legt ter staving een kopie van zijn paspoort voor (AD, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1). De identiteit en Nigeriaanse nationaliteit van verzoeker worden niet betwist.

4.3. Het beschermingsverzoek is gebaseerd op verzoekers vrees voor represailles door de leden van de Niger Delta Amnesty groep in Bayelsa omdat hij weigerde opnieuw aan te sluiten bij deze groep toen hij in 2017 naar Nigeria terugkeerde.

4.3.1. Verzoeker legt naast een kopie van zijn paspoort ook een reservatie van een vliegticket voor reis van Lago naar Rome in augustus 2013 en van Milan naar Lagos in maart 2013 en twee documenten neer van Politecnico Calzaturiero van 2012 en 2014. Het vliegtuigticket toont aan dat verzoeker een vliegreis boekte, maar bevat verder geen informatie over de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten. In het document getiteld “Admission Letter” van 7 september 2012 leest de Raad dat verzoeker toegelaten werd tot een cursus van één jaar in “Leather Goods Manufacturing” aan het Politecnico Calzaturiero in Italië. In het document wordt ook vermeld dat verzoeker beantwoordt aan de vereiste voor kwalificatie voor een beroepsopleiding programme “under the re-integration component of Federal Government of Nigeria Presidential Amnesty Programme (PAP)” (AD, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 4).

Verzoeker verklaarde dat hij gedwongen werd lid te worden van de Niger Delta Amnesty, dat zij hun wapens hebben afgegeven en een nationale ID kaart kregen, dat hij naar Italië reisde in augustus of september 2013 (notities PO, p. 7) en dat zijn reis en studies werden betaald door de overheid (notities PO, p. 16).

In de EUAA, “Country Guidance: Nigeria” van oktober 2021 wordt het profiel van leden van militante groepen in de Niger Delta en individuen die gezien worden als personen geanalyseerd. De Niger Delta Avengers (NDA), volgens verzoeker de nieuwe naam van de Niger Delta Amnesty nadat hij Nigeria had verlaten, waren tot recent één van de twee meest actieve militante groeperingen, naast de Movement of the Emancipation of the Niger Delta (MEND) maar er zijn ook kleinere en minder bekende groeperingen. Er werd in 2009 een grootschalig programma opgestart gericht op amnestie, ontwapening, demobilisatie en re-integratie (DDR) dat sindsdien verschillende keren werd verlengd. In 2016 nam het aantal aanvallen op olie- en gasinstallaties toe en de president kondigde aan dat de militanten in de Niger Delta op dezelfde manier als Boko Haram zouden worden behandeld. Het niveau van het gewapend geweld bleef evenwel laag als gevolg van het opnieuw opgestarte amnestieprogramma en sinds 2018 vonden geen grote incidenten plaats waarbij het NDA betrokken was. Volgens de EUAA “Country Guidance” hebben niet alle personen die onder dit profiel vallen een gegronde vrees voor vervolging en moeten risico-bepalende factoren, zoals de graad van betrokkenheid bij de militante organisatie en de activiteiten van de verzoeker in aanmerking genomen worden bij de individuele beoordeling van het risico voor de verzoeker om aan vervolging te worden onderworpen. Volgens de EUAA “Country Guidance” hebben voormalige leden van militante groeperingen die deelnemen in het DDR-programma in het algemeen geen gegronde vrees voor vervolging omwille van hun betrokkenheid bij dergelijk groeperingen in het verleden.

Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging vanwege leden van deze groep concreet aannemelijk te maken.

In de bestreden beslissing wordt geen geloof gehecht aan verzoekers verklaringen dat hij gedurende twee jaar een gedwongen lid was van de Niger Delta Amnesty groepering omdat zijn verklaringen over de rekrutering door de groepering en de zijn beschrijving van deze groep in algemeen dermate vaag zijn dat aan zijn asielmotieven geen enkel geloof meer kan gehecht worden. Er wordt aangehaald dat hij enkel kon vertellen dat de groepering olie stal van pijpleidingen en daarbij in confrontaties met de politie terecht kwam en dat hij niet duidelijk uiteenzet wie nu juist lid moest worden en hoe ze hem hiertoe dwongen. Over de documenten die hij neerlegde inzake zijn reisweg en studies in Italië wordt in de bestreden beslissing gesteld dat deze documenten “kunnen geen licht schijnen op in welke context u naar

Europa bent gereisd en er gestudeerd heeft". De Raad kan gelet op verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud en de informatie opgenomen in het door de commissaris-generaal bijgebrachte EUAA "Country Guidance" rapport inzake Nigeria, deze beoordeling in de huidige stand van zaken niet onderschrijven. Uit de motieven van de bestreden beslissing kan niet blijken dat feit dat verzoeker een opleiding heeft gevolgd aan het Politecnico Calzaturiero in twijfel wordt getrokken, noch de authenticiteit van het document waarvan hij een kopie voorlegt. Zoals reeds aangehaald blijkt uit het document van deze instelling dat verzoeker er een opleiding volgde en dat deze opleiding kaderde in het Presidentiële Amnesty Programma van Nigeria. Verzoeker verklaarde dat zijn studies en reis werden betaald door de overheid en noemde vier andere personen die samen met hem naar Italië gingen (notities PO, p. 16). Hij verklaarde verder ook dat hij om zijn paspoort te bekomen zijn amnesty ID kaart moest afgeven en hierover verklaarde *"met die ID kaart ben je deel van de amnesty groep"* (notities PO, p. 13). Verzoeker verklaarde ook dat hij met ongeveer 100 mensen van de Niger Delta Youth naar de ambassade werd gebracht. Zo uit de documenten van de Italiaanse onderwijsinstelling op zich niet kan worden afgeleid dat verzoeker lid gedwongen lid is geweest van de Niger Delta Amnesty groepering in Bayelsa, blijkt in de huidige stand van zaken wel dat hij in het kader van een Presidentieel Amnesty Programma tot een opleiding van een jaar aan het Politecnico Calzaturiero werd toegelaten, zodat dit minstens als een begin van bewijs kan gelden dat verzoeker in het verleden betrokken was bij een militante groepering in Nigeria die deel uitmaakte van een amnestieprogramma.

Bij de individuele beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid dat een verzoeker vervolging riskeert van verzoekers die onder het profiel vallen van leden van militante groeperingen in de Niger Delta dienen volgens de EASO "Country Guidance" risicobepalende omstandigheden zoals de graad van betrokkenheid en activiteiten bij de organisatie in rekening te worden gebracht.

Voormalige leden van militante groeperingen die deelnemen in het DDR-programme hebben volgens de EASO "Country Guidance" in het algemeen geen gegronde vrees voor vervolging omwille van hun betrokkenheid bij dergelijk groeperingen in het verleden. De beschikbare landeninformatie bevat geen informatie over het PAP-programma waarnaar het voormelde document van de Politecnico Calzaturiero verwijst. Het is in de huidige stand van de procedure niet duidelijk of dit programma al dan niet deel uitmaakt van het DDR-programme waarnaar verwezen worden in de EASO "Country Guidance". Om het risico op vervolging of ernstige schade in geval van terugkeer naar Nigeria naar behoren te kunnen inschatten is verder onderzoek noodzakelijk naar het amnestie programma in het kader waarvan verzoeker in Italië studeerde.

De Raad wijst er in dit verband op dat het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat in het kader van de samenwerkingsverplichting die rust op de autoriteiten krachtens artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, deze autoriteiten actief met de verzoeker moeten samenwerken om de relevante elementen van het verzoek te bepalen en aan te vullen, dat de beslissingsautoriteit de verzoeken naar behoren dient te behandelen alvorens hierover een beslissing te nemen en dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming *"in alle gevallen met oplettendheid en voorzichtigheid worden uitgevoerd, aangezien de integriteit van de mens en de individuele vrijheden – fundamentele waarden van de Unie – in het geding zijn"*. Het Hof heeft daarbij opnieuw benadrukt dat de samenwerkingsplicht *"inhoudt dat de beslissingsautoriteit, in casu het IPO, de verzoeken niet naar behoren kan behandelen en bijgevolg een verzoek niet ongegrond kan verklaren zonder op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen rekening te houden met, ten eerste, alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst en, ten tweede, alle relevante elementen die verband houden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de verzoeker."* Het Hof preciseerde dat wat de relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst betreft, de lidstaten *"ervoor moeten zorgen dat er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in de landen van herkomst van asielzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis (arrest van 22 november 2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, punt 67)"* (HvJ, C-756/21, X tegen International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55). Noch de bewoordingen van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, noch de rechtspraak van het Hof van Justitie bevatten uitzonderingen op de verplichting van de asielinstanties om actuele en nauwkeurige informatie over het land van herkomst van de verzoeker om internationale bescherming te verzamelen ter ondersteuning van de behandeling en beoordeling van verzoeken om internationale bescherming.

De loutere vaststelling dat verzoeker in 2017 naar Nigeria terugkeerde en verzoeker werd gezegd dat hij terug lid moest worden van de groepering en achterstallig geld moest betalen maar geen andere problemen kende, kan gelet op het voorgaande en op het feit dat hij onmiddellijk nadat hem dit gezegd werd Bayelsa opnieuw verliet en daarna slechts twee weken bij zijn moeder in Anambra verbleef alvorens

Nigeria opnieuw te verlaten; in de huidige stand van zaken niet volstaan om te besluiten dat verzoeker geen vervolging of ernstige schade riskeert.

4.3.2. Bijkomend stelt de Raad met betrekking tot de beoordeling van het verzoek in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet het volgende vast. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

In het verzoekschrift wordt erop gewezen dat de commissaris-generaal zich voor wat betreft de beoordeling van de veiligheidssituatie in Nigeria baseert op de EUAA “*Country Guidance Nigeria*” van 21 oktober 2021 en dus op informatie van ruim twee jaar geleden. Volgens verzoeker is de veiligheidssituatie in de loop van 2022 aanzienlijk verslechterd en hij verwijst ter staving naar een artikel op de *The Cable NG* van 27 juni 2022 en een persbericht van 23 januari 2023 van de Amerikaanse ambassade in Nigeria. Ter terechtzitting gevraagd naar het standpunt van de commissaris-generaal inzake de kritiek van de verzoeker dat de landeninformatie waarop de commissaris-generaal zich baseert niet langer actueel is, verklaart de vertegenwoordigster van de commissaris-generaal dat aan een actualisatie van de EUAA “*Country Guidance Nigeria*” wordt gewerkt maar dat zij niet kan zeggen wanneer deze actualisatie zou zijn afgewerkt.

Het is niet betwist dat verzoeker geboren is in de staat Kogi maar ook gedurende langere periodes heeft verbleven in de staten Enugu, Abuja en Bayelsa. In de bestreden beslissing wordt ook met betrekking tot deze staten gemotiveerd wat betreft de beoordeling van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt met verzoeker vast dat de EASO “*Country Guidance Nigeria*” dateert van oktober 2021 en dat deze “*Country Guidance*” wat de veiligheidssituatie betreft, gebaseerd is op het rapport EASO, “*Nigeria Security Situation*”, June 2021. In de inleiding van dit laatste rapport leest de Raad dat de in het rapport verzamelde informatie is gebaseerd op basis van onderzoek van publieke en gespecialiseerde bronnen tot 22 maart 2021 en dat na een collegiale toetsing beslist werd om bijkomende informatie verzamelen en zo een actualisatie door te voeren van de belangrijkste ontwikkelingen inzake de veiligheidssituatie in de periode januari tot april 2021 (EASO, *Nigeria Security Situation*, p. 14). Bijgevolg dateert de meest recente informatie op basis waarvan in de bestreden beslissing de veiligheidssituatie in Nigeria wordt beoordeeld in het licht van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet reeds van april 2021.

In het door verzoeker bijgebrachte artikel van 27 juni 2022 gepubliceerd op *The Cable*, een bron die eveneens veelvuldig wordt geciteerd in het voormelde EASO rapport, wordt bericht over een verslechtering van de Zuidoostelijke regio van Nigeria als gevolg van nieuwe radicale en gewelddadige agitatie door de IPOB, (Indigenous People of Biafra), die onder meer een veiligheidsnetwerk heeft opgezet dat ervan beschuldigd wordt verantwoordelijk te zijn voor de escalatie van aanvallen op burgers en overheidsgebouwen in het zuidoosten. Volgens het artikel werden van 13 december 2020 tot 12 december 2021 in deze regio 636 doden in het kader van gewelddadige aanvallen geregistreerd, tegenover 97 doden in de periode tussen 1 januari 2020 en 12 december 2020 en was Imo state het epicentrum van de stijging van het geweld, gevolgd door Anambra, Ebonyi, Abia en Enugu.

In het bericht van US Embassy and Consulate in Nigeria, “*Security Alert: Update to Nigeria Travel Advisory – January 20, 2023*”, wordt met betrekking tot de staten Borno, Yobe, Kogi en de noordelijke Adamawa staten gesteld dat de veiligheidssituatie in deze staten fluïde is en onvoorspelbaar als gevolg van onder meer wijdverspreide terroristische activiteiten en wordt gesteld dat “*approximately two million Nigerians have been displaced as a result of the violence in Northeast Nigeria*”. Met betrekking tot de kustregio, waaronder de staat Bayelsa wordt gesteld dat er ongebreidelde misdaad heerst en dat “*violent civil unrest and armed militancy persist in these areas*”.

In de EASO “*Country Guidance Nigeria*” van oktober 2021 wordt melding gemaakt van 309 231 geregistreerde IDPS in de Noord-Centrale regio en 419.457 IDPs in de Noord-Westelijke regio (p. 132-133). Voor de staten Kogi, Enugu, Abuja en Bayelsa wordt telkens vermeld dat geen informatie kon gevonden worden over het aantal conflict-gerelateerde IDPs en over het aantal terugkeerders in deze staten.

De door verzoeker aangehaalde landeninformatie is weliswaar beperkt en laat in geen geval toe om een alomvattende en geactualiseerde beoordeling te maken van de veiligheidssituatie in Nigeria en de vier staten die als mogelijke regio's van bestemming voor verzoeker kunnen gelden, maar is wel een indicatie dat de veiligheidssituatie in deze regio's mogelijk gevoelig verslechterd is. Met name het feit dat volgens het bericht van de Amerikaanse ambassade in januari 2023 sprake was van 2 miljoen ontheemden in Nigeria en van wijdverspreide terroristische activiteiten in onder meer Kogi noopt tot de nodige voorzichtigheid.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal geen verweernota neerlegt en evenmin recentere informatie bijbrengt met betrekking tot de veiligheidssituatie in Nigeria dan de hierboven besproken informatie bijgebracht door de verzoeker en ter terechtzitting enkel toelicht dat de EASO "*Country Guidance Nigeria*" momenteel geactualiseerd wordt zonder evenwel een concrete indicatie te kunnen geven wanneer de geactualiseerde versie beschikbaar zal zijn. Dit ontslaat de commissaris-generaal, die over een gespecialiseerde documentatiedienst inzake landeninformatie beschikt, evenwel niet van haar verplichting om haar beslissingen te baseren op actuele landeninformatie overeenkomstig de hoger reeds aangehaalde rechtspraak van het Hof van Justitie. Er dient in dit verband te worden vastgesteld dat de door verzoeker bijgebrachte landeninformatie, die minstens indicaties bevat van een mogelijk aanzienlijke verslechtering van de veiligheidssituatie in de bestemmingsregio's van verzoeker in Nigeria sinds april 2021, dateert van voor de bestreden beslissing. Uit deze beslissing kan niet blijken dat de commissaris-generaal recentere informatie dan de voormelde EASO "*Country Guidance*" van oktober 2021 in aanmerking heeft genomen bij de beoordeling van het verzoek in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal niet voldaan aan haar zorgvuldigheids- en samenwerkingsplicht. De Raad is van oordeel dat een verder onderzoek naar de veiligheidssituatie in Nigeria op basis van actuele landeninformatie zich opdringt.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad *in casu* in de huidige stand van zaken, gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 september 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET